

THE RETURN OF

# SHERLOCK HOLMES

## မြသန်းတင့်

ရှားလော့ဟုမ်း ပြန်လာပြီ



## မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

ဗရွတ်ကင်းလမ်း တိုက်ခန်း၊ ရေနံဝသဖြင့် မည်းညိုနေသော နှစ်ထပ် အိမ်ဟောင်းကြီး၊ သမိုင်း ကြို့ကုန်း စသည့် မြို့ဆင်ခြေဖုံးမှ ရေအိုင်တို့ ထွန်းနေသည့် မြေနီလမ်း ပျော့ပျော့၊ ဆေးစိမ်း ခြယ်ထားသည့် ရထား လုံး၊ အိမ်တွင်းပုန်း ကုလားမ၊ ဘောင်ဒရီလမ်းမှ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ လွှမ်းနေသော ခြံကြီး၊ ကိုသိန်းမောင်၊ မှန်ဘီလူးနှင့် ဆေးတံကောင်၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သော မျက်နှာဖြင့် ဗရွတ်ကင်းလမ်း တိုက်ခန်းသို့ ရောက်လာသော လှပ ပျိုရွယ်သည့် မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်။

ရွှေဥဒေါင်း၏ စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထုများကို ငယ်ငယ်က စွဲစွဲလမ်းလမ်း ဖတ်ခဲ့သည် ။ အဖြစ်အပျက်များ နှင့် ဦးစံရှား စုံထောက်ပုံတွေကို ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့သော်လည်း ထိုရုပ်ပုံကားချပ်များ သည် ကျွန်တော့်ရင်တွင် စွဲကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ဦးစံရှားသည် သက်ရှိ ထင်ရှားရှိသည် ဟု ထင်ခဲ့၏။ 'ကိုသိန်းမောင်တို့ ဒီတစ်ချို့ တွေးလိုက်ပုံကလေးကတော့ သပ်ရပ်ပါပေတယ်ဗျာ' ဟူသော ဦးစံရှား၏ လေသံကို ကြားယောင်နေတတ်၏။

ကျွန်တော်သည် ရွှေဥဒေါင်း၏ စုံထောက် ဦးစံရှားကို ငယ်စဉ်ကလည်း ဖတ်ခဲ့သည် ။ ကြီးမှ လည်း ထပ်၍ ဖတ်ပါသည် ။ ဖတ်တိုင်း ဖတ်တိုင်း မရိုးနိုင်ပါ။ လေးလေးပင်ပင် စာကို ဖတ်လိုသည့် အခါတွင် လည်း စုံထောက် ဦးစံရှားကို ဖတ်သည် ။ ပေါ့ပေါ့လွင်လွင် စာကို ဖတ်ချင်သည့်

အခါတွင် လည်း စုံထောက် ဦးစံရှားကို ဖတ်သည် ။ အုပ်တွဲလေးတွေဖြင့် ထုတ်သော စုံထောက် ဦးစံရှားကိုလည်း ဖတ်သည် ။ ပေါင်းချုပ်ထုတ်သော စုံထောက် ဦးစံရှားကိုလည်း ဖတ်သည် ။

စုံထောက် ဦးစံရှားသည် ကျွန်တော်၏ အိပ်ရာဘေးတွင် အမြဲချထားသည့် 'အိပ်ရာဝင်' စာအုပ် တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည် ။

အင်္ဂလိပ်လို ဖတ်နိုင်လာသည့် အခါတွင် ကျွန်တော်သည် ကိုနင်ဒွိုင်းလ်၏ မူရင်း ဝတ္ထုဖြစ်သော ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ဖတ်ပြန်ပါသည် ။ ထိုအခါတွင် လည်း အရသာတစ်မျိုး ထူးပါသည် ။ ကြေးနန်းတိုင်တွေကို ကြည့်ကာ လော်ကယ် ရထား၏ မြန်နှုန်းကို မြန်းစားကြီး ကောက်ပြောလိုက်သော ရှားလော့ဟု မ်း၊ ဖိနပ် အသစ်တွင် မီးကျွမ်းရာကို ကြည့်၍ ခြေထောက်ကို မီးကင်လာခြင်း ဖြစ်ရမည်၊ ဤရာသီတွင် ခြေထောက်ကို မီးကင်လာခဲ့လျှင် မကြာမီကမှ အအေးမိပြီး နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ကောက်ချက် ဆွဲထုတ်ပြတတ်သော ရှားလော့ဟု မ်း၊ ငွေကြေးနှင့် ကျော်ကြားမှုကို ပဓာန မထားဘဲ (ပဓာန မထားရုံမျှမက ရှားလော့ဟု မ်းသည် ငွေကြေးနှင့် ကျော်ကြားမှုကို ခုံမင် နှစ်ခြိုက်ခြင်း မရှိဟု ပင် ပြောနိုင်သည် ။) အမှုမှန် ပေါ်ပေါက်ရေး၊ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးအတွက် အလုပ်လုပ်သော ရှားလော့ဟု မ်း၊ စူးစမ်း ထောက်လှမ်းခြင်း အတတ်ပညာကို အနုပညာ တစ်ရပ်လို နှစ်ခြိုက် ပျော်မွေ့သော ရှားလော့ဟု မ်း၊ မရှောင်မလွှဲသာ ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့မိသော တရားခံကို ပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်အောင် ရက်ရော သဘောထားကြီးစွာဖြင့် ရှောင်ပေးခဲ့သော ရှားလော့ဟု မ်း၊ အားနည်းသူကို သက်ညှာကာ အားကြီးသူကို ခုခံ တိုက်ခိုက်သော ရှားလော့ဟု မ်း စသည့် လူစွမ်းကောင်းတို့ ၏ အရည်အချင်း အမျိုးမျိုးရှိသော ရှားလော့ဟု မ်းကို ကျွန်တော် တွေ့ရပါသည် ။

ငယ်စဉ်က ရှားလော့ဟု မ်းကို ဖတ်ခြင်းမှာ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်  
သော အမှု အတွေ့အကြုံများကို စိတ်ဝင်စား၍ ဖတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။  
ခက်ခဲ နက်နဲသော ကိစ္စတွင် ရှားလော့ဟု မ်း ဖြေရှင်း ပေးလိုက်သည့် အ  
တွက် အားရ ကျေနပ်သော ခံစားချက်ဖြင့် ဖတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ကြီးလာသော အခါတွင် မူ ထိုသို့ မဟုတ်တော့။ သူ့ ဇာတ်လမ်းများ  
သည် ဖန်တစ်ရာတေအောင် ဖတ်ပြီးသား ဖြစ်နေသည့် အတွက် ရိုးအီ  
နေလေပြီ။

နောက်ဆုံးပေါ် စုံထောက် ဝတ္ထုများ တွင် ထိုထက် ဆန်းသော၊ ထိုထက်  
ရမ်းသော၊ ထိုထက် အံ့ဘနန်း ဖြစ်သော၊ ထိုထက် သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွ  
ယ် ကောင်းသော ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက်များ ပါပါသည်။ ။ ထို့ထက်ခေ  
တ်ဆန်၍ ထို့ထက် သစ်လွင်သော စုံစမ်း ထောက်လှမ်းနည်းများ ပါပါသ  
ည်။ ။ မှန်ဘီလူးထက် ဆန်းသစ်သော စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရေး ကိရိယာ  
တွေ ပါပါသည်။ ။ ဟန်တီန် တုတ်ကောက်နှင့် ခြောက်လုံးပြူးထက် ဆန်း  
သစ်သော လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်ထား ကြပါသည်။ ။

သို့ရာတွင် ရက်ရော သဘောထားကြီးခြင်း၊ လေ့လာ စူးစမ်းမှုအား  
ကောင်းခြင်း၊ အမှန်တရားဘက်မှ ရပ်တည်ခြင်း၊ စဉ်းစားဉာဏ်  
ရင့်သန်ခြင်း၊ အသေးစိတ် အချက်အလက် ကလေးများကို လေ့ လာပြီး  
နောက် ကောက်ချက် ဆွဲထုတ်ခြင်း စသည့် အရာများ တွင် မူ ရှားလော့  
ဟု မ်းကို မမီနိုင်ပါ။

စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို ထို  
အရည်အချင်းများ ဖြင့် အသက် သွင်းပေးလိုက်သည့် အခါတွင် ရှား  
လော့ဟု မ်းသည် 'လူစွမ်းကောင်း' တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ။  
ဤနည်းအားဖြင့် ဆာ အာသာ ကိုနင်ဒွိုင်းလ်သည် စာဖတ်သူများအား

လည်း ထို အရည်အချင်းကောင်းများ ပေါ်ပေါက် လာစေရန် လှုံ့ဆော်သည် ဟု ယူဆချင်ပါသည်။ ။ ဤနည်းအားဖြင့် ဆာ အာသာ ကိုနိုင်ခွိုင်းလ်သည် ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်လမ်းကိုမျှမက ဇာတ်ကောင် စရိုက်ကိုလည်း ပေါ်လွင်စေခဲ့ပါသည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများ သည် ဒေါက်ကြီး သုံးချောင်းပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသည် ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ ။ ယင်းတို့ မှာ

(၁) ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်

(၂) ရှားလော့ဟု မ်း၏ လေ့လာ စူးစမ်းမှု နည်းပညာနှင့် တွေးခေါ်မှုနည်းပညာ

(၃) ရှားလော့ဟု မ်းတွင် ရှိသည့် 'လူစွမ်းကောင်း' အရည်အချင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကာလ ကြာသည့်အခါတွင် သို့မဟုတ် မကြာခဏ ဖတ်သည့်အခါတွင် ဇာတ်လမ်းသည် ရိုးသွားကောင်း ရိုးသွားနိုင်ပါသည် (တကယ်လည်း ရိုးပါသည်။ ။) သို့ရာတွင် မည်မျှ ရိုးစေ ထိုအဖြစ်မျိုး၊ ထိုဇာတ်လမ်းမျိုး၊ ထိုရာဇဝတ်မှုမျိုးသည် အခြေခံ အကျဆုံး၊ ဖြစ်လေ့ ဖြစ်ထ အရှိဆုံးဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက်များ ဖြစ်သည့် အတွက် ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တွင်လည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ ။ နောင်ခေတ်များ တွင် လည်း ရှိနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ လေ့လာ စူးစမ်းမှု နည်းပညာနှင့် တွေးခေါ်မှု နည်းပညာတို့ သည် လည်း ရိုးနိုင်ပါသည်။ ။ သို့ရာတွင် (က) လူတို့ သည် သေကြ၏။ (ခ) မောင်ဘသည် ဘူ ဖြစ်၏။ (ဂ) ထို့ကြောင့် မောင်ဘသည် သေရမည်သာ ဖြစ်၏ ဆိုသော ယုတ္တိဗေဒ၏ အခြေခံ တွေးခေါ်မှုသည် မည်သည့် အခါမျှ တိမ်ကော မသွားနိုင်ပါ။ လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀၀၀လော

က်က ရှိခဲ့သည့် အရစ္စတိုတယ်၏ ယုတ္တိဗေဒ တွေးခေါ်မှုသည် လူ၏ စဉ်းစားဉာဏ်နှင့် အတူ ရှိနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်းတွင် ရှိသည့် 'လူစွမ်းကောင်း' အရည်အချင်းများ သည် လည်း (ကိုကင်း ပွတ်ခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်း စသည့် အားနည်းချက်များမှ လွဲလျှင်) လူတိုင်း ရှိချင်ကြသော၊ လူတိုင်း မျှော်မှန်းကြသော အရည်အချင်းများ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤ အချက်များကြောင့်ပင် ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဝတ္ထုများ သည် ယနေ့တိုင် မတိမ်ကောနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ ။ ပထမဆုံးသော ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုမှာ အေ စတာဒီး အင် စကားလက် (A Study in Scarlet) ဖြစ်ပြီး ၁၈၈၇ ခုနှစ်ထုတ် ဝီတွန် ခရစ်စမတ် နှစ်လည် အထူးထုတ် စာစောင် (Beeton's Christmas Annual for 1877) တွင် ပါပါသည်။ ။ ထိုစဉ်က အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သာ ရှိပါသေးသည်။ ။ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်ကို ၁၈၅၉ ခုနှစ် အီဒင်ဘာရာမြို့တွင် မွေးပါသည်။ ။ မွေးချင်း ခုနစ်ယောက် ရှိပါသည်။ ။ အသက် ခုနစ်နှစ်ရွယ်တွင် အီဒင်ဘာရာမှ ကျောင်း တစ်ကျောင်းတွင် နေခဲ့သည်။ ။ အိမ်တွင် စာပြဆရာမက ဆာ ဝေါလတာ စကော့ (Sir Walter Scott) ၏ အိုင်ဗင်ဟို (Ivanhoe) စသည့် ရာဇဝင် ဝတ္ထုကြီးများကို ဖတ်ပြသည့်အခါ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် ဇာတ်လိုက် အိုင်ဗင်ဟို၏ စွန့်စားခန်းများကို သဘောကျနေသည်။ ။

၁၈၆၉ ခုနှစ်တွင် အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ် အသက် ၁၀ နှစ်ပြည့်လေပြီ။ သူ့မိဘများက သူ့ကို သာသနာပြု ကျမ်းစာသင်ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ပို့လိုက်သည်။ ။ ကျမ်းစာသင်ကျောင်းက အကွပ်အညှပ်အားကြီးသည်။ ။ ဒဏ်ပေးကြမ်းသည်။ ။ ကျောင်းတွင် အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်

သည် စာလည်း တော်သည် ။ ဓားခုတ် လှံထိုး၊ လက်ဝှေ့၊ ဘိလိယက်၊ ကရစ်ကက် စသည် တို့ တွင် လည်း ထူးချွန်သည် ဟု ဆိုသည် ။

၁၈၇၅ ခုနှစ်တွင် မက်ထရစ် စာမေးပွဲကို ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်သည် ။ ဤတွင် ဘဝလမ်းကို ရွေးစရာ လို လာပြီ။ ကျမ်းစာသင်ကျောင်းမှ သူ့ဆရာများက သူ့ကို ကျမ်းစာသင်ဆရာ ဖြစ်စေချင်သည် ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ဩစထရီးယားတွင် တစ်နှစ်ခန့် နေခဲ့သည့် အတွင်း ဂျာမန်ဘာသာကို သင်ခဲ့သည် ။ ထိုမှ ပြန်လာသည့် အခါတွင် သူ့အဖေက ကမ္ဘာတွင် အကောင်းဆုံး ဆေးကျောင်း တစ်ကျောင်း ဖြစ်သည့် အီဒင်ဘာရာ ဆေးကျောင်းသို့ ပို့သည် ။ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၌ အီဒင်ဘာရာ ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် သူ့ဆရာ ဖြစ်သည့် ဒေါက်တာ ဂျိုးဇက် ဝဲ (Dr. Joseph Bell) နှင့် တွေ့သည် ။ သတိရချက်များ နှင့် စွန့်စားခန်းများ (Memories and Adventures) ဆိုသည့် စာအုပ်တွင် ဆာ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်က ဂျိုးဇက် ဝဲ အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးခဲ့သည် ။

'ဂျိုးဇက် ဝဲသည် ကိုယ်ခန္ဓာရော၊ စိတ်ဓာတ်ပါ ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အသား ညိုညို၊ ရှည်လျား ထက်မြက်သော မျက်နှာပေါ်တွင် နှာတံကလည်း အလွန် ပေါ်သည် ။ မျက်လုံးများက ပြာလဲ့ တောက်ပပြီး စူးရှသည် ။ ပခုံးက လေးထောင့်ကျပြီး လမ်းလျှောက်လျှင်လည်း ခပ်ဆတ်ဆတ် လျှောက်တတ်သည် ။ အသံက စူးပြီး အောသည် ။ ဂျိုးဇက် ဝဲသည် ကျွမ်းကျင်သည့် ခွဲစိတ် ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း အတော်ဆုံးမှာ ရောဂါ စစ်တမ်း ပေးသည့် နေရာတွင် ဖြစ်သည် ။ ဂျိုးဇက် ဝဲသည် လူနာ တစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်လျှင် ရောဂါ စစ်တမ်းကိုသာမက ထိုလူနာ၏ အလုပ်အကိုင်နှင့် စိတ်နေသဘောထားတို့ ကိုပါ ပြောပြတတ်သည် ။ အဘယ်ကြောင့် မသိ၊ သူသည် ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းသား တစ်သိုက်ကြီးထဲမှ ရွေးထုတ်ပြီး သူ၏ အပြင်လူနာ မှ

တ်တမ်းတင် စာရေးအလုပ် ခိုင်းပါသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ အလုပ်မှာ အပြင် လူနာများကို နေရာချပေးခြင်း၊ သူတို့ ရောဂါ ရာဇဝင်ကို အကျဉ်းချုပ် ရေးခြင်း၊ ဒေါက်တာ ဗဲ ထိုင်နေသည့် အခန်းကြီးထဲသို့ လူနာများကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သွင်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် မူ ဒေါက်တာ ဗဲသည် ကျောင်းသားများ ၊ ဆေးရုံအလုပ်သမားများ နှင့် ထိုင်နေပါသည်။ ။ ထိုစဉ် ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာ ဗဲ၏ နည်းနာများကို လေ့လာခွင့် ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဒေါက်တာဗဲသည် လူနာကို မျက်လုံး တစ်ချက် ဝေ့၍ ကြည့်လိုက်ရုံမျှဖြင့် လူနာအကြောင်းကို တော်တော်လေး သိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က မေးခွန်းတွေအများကြီး မေးမှ သိရသည့် အချက်တို့ ကို သူက တစ်ချက် နှစ်ချက် ကြည့်လိုက်ရုံဖြင့် သိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ထင်မြင်ချက်များ မှားတတ်သော်လည်း အများအားဖြင့်မူ မှန်တတ်ပါသည်။ ။ တစ်ခါတွင် သူသည် လူနာ တစ်ယောက်ကို မေးနေသံကို ကြားရပါသည်။ ။

'ဘယ့်နယ်လဲ ဆရာကြီး၊ စစ်ထဲ ဝင်ခဲ့ဖူးတယ်နော်'

'ဝင်ဖူးတယ်ဗျ'

'တပ်က ထွက်လာတာ မကြာသေးဘူးပေါ့'

'မကြာသေးဘူးဗျ'

'တောင်ပေါ်သား တပ်ရင်းကနော်'

'ဟုတ်တယ်ဗျ'

'အရာခံဗိုလ် ထင်တယ် ဟုတ်စ'

'ဟုတ်တယ်ဗျ'

'တပ်ရင်းက ဘာပေဦး (Barbados) မှာ စခန်း ချထားတယ်နော်'



'ဟုတ်တယ်ဗျ'

ဒေါက်တာ ဗဲသည် ကျွန်တော်တို့ အားလုံးဘက်သို့ လှည့်၍ 'ကဲ တပည့်တို့ မြင်ကြတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီလူကို ကြည့်ရတာ မွန်မွန်ရည်ရည် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးထဲကပဲ၊ ဒါပေမဲ့ လူတွေ့လို့ နှုတ်ဆက်တဲ့ အခါ ဦးထုပ်ကို မချွတ်ဘူးကွ၊ တပ်ထဲမှာ ဦးထုပ် ချွတ်ပြီး နှုတ်ဆက်တဲ့ အလေ့မှ မရှိဘဲကိုး၊ တပ်က ထွက်လာတာ ကြာပြီ ဆိုလို့ ရှိရင် တပ်ထဲကအကျင့်တွေ ပျောက်လောက်ရောပေါ့၊ ခုတော့ မပျောက်သေးဘူး၊ ပြီးတော့ သူ့လေသံက ခပ်တင်းတင်း ခပ်ပြတ်ပြတ်ရယ်၊ ဒါကို ထောက်ရင် စကော့တောင်ပေါ်သား ဖြစ်ပြီး အရာခံဗိုလ် အဆင့်လောက် ရှိတယ်လို့ ခန့်မှန်းနိုင်တယ်၊ ဘာဗေဒိုးမှာ တပ်စခန်းချနေတာ ထင်တယ်လို့ ပြောရတာကတော့ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး ၊ သူ့ ရောဂါက ဆင်ခြေထောက်ရောဂါမို့ ပြောရတာ၊ ဆင်ခြေထောက် ရောဂါဟာ အင်္ဂလန်မှာ ဖြစ်တဲ့ ရောဂါမဟုတ်ဘူး ၊ အနောက် အိန္ဒိယ ကျွန်းစုမှာ သာ ဖြစ်တဲ့ ရောဂါ'

နားထောင်နေသူများမှာ တအံ့တဩ ဖြစ်နေကြပါသည် ။ ရှင်းပြလိုက်သည့် အခါတွင် လွယ်လွယ်ကလေး ဖြစ်နေပါသည် ။ ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာ ဂျိုးဇက် ဗဲ၏ စရိုက်ကို လေ့ လာပြီးနောက် သူ့နည်းများကို အကျယ်ချဲ့၍ အသုံးပြုကာ သိပ္ပံနည်းကျသော စုံထောက် တစ်ယောက်ကို ဖန်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။' ဟု ဆာ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်က ရေးခဲ့ပါသည် ။

အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် ၁၈၈၁ ခုနှစ်တွင် ဆရာဝန်ဘွဲ့ကို ယူပြီးနောက် အာဖရိကတိုက်သို့ သွားသည့် သင်္ဘော တစ်စင်းပေါ်တွင် ဆရာဝန် အဖြစ် လိုက်သွားသည် ။ ထိုနောက် ပို့စမောက် (Portsmouth) တွင် သွား၍ ဆေးခန်း ဖွင့်သည် ။ ဆေးခန်း ဖွင့်သည့်အခါ အာသာ ကိုနှင့် ဒွို

င်းလ်တွင် ပိုက်ဆံ မရှိ။ သင်္ဘောလိုက်တုန်းက စုလာသည့် ငွေကလေး ပေါင် ငါးဆယ်လောက် ရှိသည် ။ အခန်း ၄၁၊ ပရိဘောဂ ဝယ်၊ ဆိုင်းဘုတ် တင်ပြီးသည့် အခါ၌ သူ့လက်ထဲတွင် နှစ်ပေါင်သာ ကျန်တော့သည် ။

ဆရာဝန် လုပ်ရင်း ဝတ္ထုတိုကလေးတွေ ရေးပြီး ကွန်း ဟီးလ် (Corn Hill) မဂ္ဂဇင်းသို့ ပို့သည် ။

အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် သူ ငယ်ငယ်က ဖတ်ခဲ့ဖူးသည့် အဂ္ဂါ အလန် ပိုး (Edgar Allan Poe) ၏ စုံထောက် ဝတ္ထုတိုကလေးများမှ ဒူပင် (Auguste Dupin) နှင့် ဂါပိုဒီရိုး (Gaboriau) ၏ ဝတ္ထုတိုကလေးများမှ စုံထောက် လီကော့ (Leqoc) ကို အမှတ်ရသည် ။ 'ကျွန်တော့် အမြင်၌ စုံထောက် ဒူပင်သည် ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာကြည့်နိုင်သော ပဋိဘာန် ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည့်တိုင် ခပ်ညံ့ညံ့ဟု ထင်ပါသည် ။ ပိုးသည် စိတ်ကူး ရှိသလောက် ဒူပင်ကို ပြောင်မြောက်အောင် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိဟု ကျွန်တော် ဆိုချင်ပါသည် ။ လီကော့မှာ လည်း ခွန်တိုက်အားတိုက် လုပ်နိုင်သော အရည်အချင်းမှ လွဲလျှင် အခြားထူးထူးခြားခြား အရည်အချင်း မရှိလှပါ။' ဟု အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်က ရေးခဲ့သည် ။ ဤတွင် ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် ခေတ်သစ် ဝတ္ထု လောကတွင် ဒူပင်နှင့် လီကော့တို့ ထက် သာသော စုံထောက် ဇာတ်ဆောင် တစ်ယောက်ကို ဖန်တီးရန် စိတ်ကူး ရလာသည် ။ စိတ်ကူး ရသည် နှင့် သူ့ဆရာ ဒေါက်တာဂျိုးဇက် ဗဲကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်လာသည် ။ သူ့ စုံထောက် ဇာတ်လိုက်ကို နာမည် ပေးမည် ပြုသည့် အခါတွင် နာမည်များကို လိုက်စဉ်းစားကြည့်သည် ။ ဤတွင် သူလေးစားသည့် အင်္ဂလန်ပြည် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် အော်လီဗာ ဝင်ဒယ် ဟုမ်း (Oliver Wendell Holmes) ကို သွား၍ အမှတ်ရ၏။ ထို့နောက် အိုင်းရစ် ဆန်ဆန် နာမည် တစ်ခု ဖြစ်သည့် ရှယ်ရင်ဖို့ (Sherringfor

d) ဆိုသည့် အမည်ကို သဘောကျကာ သူ့စုံထောက် ဇာတ်လိုက်၏ နာမည်ကို ရှယ်ရင်ဖို့ ဟု မ်းဟု အမည် ပေးလိုက်သည် ။ သို့ရာတွင် သူမကြိုက်။ နောက်ထပ် စဉ်းစားသည့် အခါတွင် အိုင်းရစ် ဆန်ဆန် နာမည်တစ်ခုဖြစ်သော ရှားလော့ (Sherlock) ဆိုသည့် ဟု မ်းဟု အမည် ပြောင်းလိုက်သည် ။ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် အတူ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင် (Dr. John Watson) ဆိုသည့် ဇာတ်ရုံတစ်ယောက်ကိုလည်း မွေးထုတ်လိုက်သည် ။ မူလက ပေးထားသော နာမည်မှာ ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်မဟုတ်။ အိုမန် ဆက်ကား (Ormond Secker) ဆိုသည့် အမည် ဖြစ်သည် ။ သို့ရာတွင် ထိုအမည်ကို သူ မကြိုက်။ ဆန်းလွန်းနေသည် ဟု သူ ထင်သည် ။ ဤတွင် ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် ပို့စမောက်မြို့ ဆောက်ဆီး (Southsea) ရပ်ကွက်တွင် နေစဉ် သူနှင့် အတူ ဆေးခန်း ဖွင့်ခဲ့ဖူးသည့် ဒေါက်တာနှင့် တွဲသည့် ဒေါက်တာ ဂျိမ်း ဝပ်ဆင်၏ အမည်ကို ယူလိုက်သည် ။ ရှားလော့ဟု မ်းနှင့် တွဲသည့် ဒေါက်တာ ဝပ်ဆင်က မေးရိုး လေးထောင့်၊ ကုပ်ပိုး အစ်အစ်၊ ပခုံး တောင့်တောင့်၊ မုတ်ဆိတ် နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် သူ့ ရုပ်မှာ အာသာ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်နှင့် အတူ အလုပ် လုပ်ခဲ့ဖူးသည့် ဗိုလ်မှူး ဝုဒ် (Major Wood) ၏ ရုပ်ကို ယူထားခြင်းဖြစ်သည် ။ သို့ဖြင့် ဒေါက်တာ ဂျိမ်း ဝပ်ဆင်၏ အမည်နှင့် ဗိုလ်မှူး ဝုဒ်တို့ ၏ ရုပ်ကို ပေါင်းလိုက်သောအခါတွင် ဒေါက်တာ ဂျန်ဝပ်ဆင် ဆိုသည့် ရှားလော့ဟု မ်း၏ အဖော် ဇာတ်ဆောင် တစ်ယောက်မွေးဖွား လာခဲ့လေသည် ။

ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို ဇာတ်ဆောင်ထားကာ အေစတာဒီး အင် စကားလက် ဆိုသည့် ဝတ္ထုလက်ကလေးကို မဂ္ဂဇင်းတိုက်များ ၊ ပုံနှိပ်တိုက်များ သို့ ပို့သည် ။ မည်သူကမျှ လက်မခံကြ။ တစ်တိုက်ပြီး တစ်တိုက် ပယ်ချကြသည် ။ နောက်ဆုံးတွင် ၁၈၈၇ ခုနှစ် ထုတ်ဖီတွန်၏ ခရစ်စမတ် နှစ်လည် အထူးထုတ် စာစောင်တွင် ပါလာခဲ့

သည် ။

ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် အေ စတာဒီး အင် စကားလက်ကို ပို့ပြီးနောက် ပုံမနှိပ်ခင် ရာဇဝင် ဝတ္ထုများကို ကုန်း၍ ရေးနေသည် ။ ယင်းဝတ္ထုများမှာ မီကာ ကလပ် (Micah Clarke) နှင့် သည် ဝိုက် ကွန်ပင်နီ (The White Company) ဆိုသည့် ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည် ။ ထိုဝတ္ထုများကို ရေးနေစဉ် အေ စတာဒီး အင်စကားလက်မှာ လူကြိုက် များ သဖြင့် လစ်ပင်ကော့ မဂ္ဂဇင်း (Lippincott Magazine) က ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုကို တောင်းရာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းသည် သည် ဆိုင်း အော့ဖ်ဖိုး (The Sign of Four) ဆိုသည့် ဝတ္ထုကို ရေးပေးလိုက်သည် ။

၁၈၉၁ ခုနှစ်တွင် ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် စထရင်း မဂ္ဂဇင်း (Strand Magazine) တွင် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတို ခြောက်ပုဒ် ထပ်ရေးပြန်သည် ။ ဂျန် မေ့စဖီး (John Masefield) ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်က 'ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို တစ်လပြီး တစ်လ စောင့်ဖတ်ရသည် မှာ ကြီးစွာသော ဝေဒနာ ဇောကြီး ဆိုက်သည် နှင့် တူပေ၏ ' ဟု ရေးခဲ့သည် ။

ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုခြောက်ပုဒ်လောက်သာ ရေးပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ထို့ထက် 'လေးနက်သော' စာများကို ရေးမည် ဟု စိတ်ကူးခဲ့သည် ။ သို့ရာတွင် စထရင်း မဂ္ဂဇင်းက နားပူနားဆာလုပ်နေလေပြီ။ ဤတွင် ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်က တစ်ပုဒ်ကို ပေါင် ငါးဆယ်ပေးမှ ရေးမည်ဟု ထိုခေတ်က မရနိုင်သော ဈေးကို တောင်းကာ နောက်ပြောင်ပြောလိုက်၏။ စထရင်း မဂ္ဂဇင်းက သူ တောင်းသည့် နှုန်းကိုလက်ခံလိုက်သည့် အခါတွင် ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ် အံ့အားသင့်နေသည် ။ သို့ဖြင့် နောက်ထပ် ခြောက်ပုဒ် ရေးပေးပြန်သည် ။ ပြီးခါနီးသည့် အခါ၌ ကိုနှင့်ဒွိုင်းလ်က 'ဟု မ်းကို သတ်ပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ကျွန်တော်ထင်တ

ယ် အမေ၊ ဟု မ်းက ကျွန်တော့် အချိန်တွေကို သိပ်ယူလွန်းနေတယ်၊ တခြား အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်တွေကို မလုပ်နိုင်တော့ဘူး' ဟု သူ့အမေထံ စာရေးသည် ။

အမေက သူ့ကို ဆူသည် ။ ဤတွင် ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် သည် ဖိုင်နယ် ပရိုဗလင် (The Final Problem) ဟူသော ဝတ္ထုကို ရေးသည် ။ ရှားလော့ဟု မ်းသည် သူ့ ရန်သူ လူဆိုးဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ပါမောက္ခ မော်ရီယာတီ (Professor Moriarty) နှင့် သတ်ပုတ်ရင်း ဆွစ်ဇာလန်ပြည် ရိုင်ခင်ဘက် (Richenbach) ရေတံခွန်ကြီးထဲ လိမ့်ကျသေဆုံး သွားခဲ့သည် ။

သို့ရာတွင် ပရိုသတ်က တောင်းဆိုသည့် အတွက် ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ပြန်၍ ရေးပြန်သည် ။ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်း ဖြစ်နေသော ရှားလော့ဟု မ်းသည် ကိုနင် ဒွိုင်းလ်မင် ဖြစ်သည် ဟု စာဖတ် ပရိုသတ်က ယူဆကြသည် ။ ရှားလော့ဟု မ်း နေထိုင်ရာ ၂၂၁ ဘီ ဘောကာလမ်း (221 B Baker Street) သို့ လာ၍ ကြည့်ကြသည် ။ ကိုနင် ဒွိုင်းလ် ဘိုးဝါး (Boer War) စစ်ပွဲသို့ စစ်ဗိုလ်ကလေး အဖြစ် လိုက်သွားရသည့် အခါတွင် 'ရှားလော့ဟု မ်း စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်ပြီ' ဟု သတင်းစာများက ခေါင်းတပ်ကြသည် ။

၁၉၀၂ ခုနှစ်တွင် အာသာ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်ကို သတ္တမမြောက် ဇွန်ဘုရင် (King Edward VII) က ဆာ ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်လိုက်သည် ။ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုကြောင့် ဆာ ဘွဲ့ ပေးသည် ဟု ထင်ကြသော်လည်း မဟုတ်။ အင်္ဂလန်ပြည်၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အတွက် ပေးခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြသည် ။ သို့ရာတွင် အာသာ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် ဆာဘွဲ့ကို လက်ခံရန် ငြင်းဖို့ ကြိုးစားသေး၏။ 'ကျွန်တော်ဟာ ဒီ ဆုလာဘ်တွေကို မျှော်ကိုးလို့ တိုင်းပြည် အကျိုးကို လုပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဆုလာဘ်ကို

လက်ခံလိုက်ရင် တိုင်းပြည် အတွက် ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့တာကလေးတွေ အစွန်းအထင်း ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်' ဟု ဆိုကာ လက်ခံဖို့ ငြင်းပယ်ခြင်းသည် မိမိတို့ အထွတ်အမြတ် ထားသော ဧဒွက် ဘုရင်ကို စော်ကားသည့်နယ် ရှိလိမ့်မည် ဆိုသည့် အခါတွင် မှ ဆာ ဘွဲ့ကို လက်ခံလေသည် ။

ထိုနှစ်မှာ ပင် ရှားလော့ဟု မ်းကိုလည်း ဆာ ဘွဲ့ ချီးမြှင့်သည် ။ သို့ရာတွင် ထို ဆာ ဘွဲ့ကိုမူ အောင်မြင်စွာ ငြင်းပယ်လိုက်နိုင်၏။

ဆာ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို ဇာတ်ဆောင်ထားသော ဝတ္ထုတို ငါးတွဲ ထုတ်ခဲ့ရာ ယင်းတို့ မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသည် ။

(၁) သည် အက်ဒပင်းချား အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း (The Adventure of Sherlock Holmes)

(၂) သည် မီမွိုင်းယားစ် အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း (The Memoris of Sherlock Holmes)

(၃) သည် ရီတန်း အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း (The Return of Sherlock Holmes)

(၄) ဟစ် လတ်စ် ဇောင်း (His Last Bow)

(၅) သည် ကေ့စ်ဗွတ် အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း (The Casebook of Sherlock Holmes) စသည် တို့ ဖြစ်သည် ။

ထိုငါးတွဲတွင် ဝတ္ထုပေါင်း ၅၆ ပုဒ် ပါလေသည် ။ ထို့ပြင် ကိုနှင့်ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုလတ် သုံးပုဒ်ကိုလည်း ရေးသားခဲ့သေး၏

။ ယင်းတို့ မှာ

(၁) သည် ဟောင်း အော့ဖ် သည် ဗတ်စကာဗီးလ် (The Hound of The Baskervilles)

(၂) သည် ဆိုင်း အော့ဖ် ဖိုး

(၃) သည် ဝဲလေ အော့ဖ် ဖီးယား (The Valley of Fear) စသည် တို့ ဖြစ်သည် ။

ဆာ အာသာ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်၏ သား အန်ဒရီယန် ကိုနင် ဒွိုင်းလ် (Andrian Conan Doyle) နှင့် သူ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးဆရာ ဂျန် ဒစ်ကဆင် ကား (John Dickson Carr) တို့ ကလည်း နှစ်ယောက်ပေါင်း၍ သည် အိတ်စပလွိုက် အော့ဖ် ရှားလော့ဟု မ်း (The Exploits of Sherlock Holmes) ဟူသော အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုတိုပေါင်း ၁၂ ပုဒ်ရေးသေးသည် ။

၁၈၈၇ ခုနှစ် ပထမဆုံးသော ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုပေါ်ထွက်လာချိန် မှ စ၍ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ကမ္ဘာ့ ဘာသာတိုင်း လိုလိုသို့ ပြန်ဆိုပြီးကြလေပြီ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ဘာသာ တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ပုံမနှိပ်သော နှစ် ဟူ၍ မရှိ။ နှစ်တိုင်း ပုံနှိပ်နေသည် ဟု သိရသည် ။ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို ပြဇာတ်ပေါင်းများ စွာ ကခဲ့ပြီးပြီ။ ရုပ်ရှင်ကားပေါင်း တစ်ရာ့ဆယ်ကား ရိုက်ခဲ့ပြီးပြီ။ ရေဒီယို ပြဇာတ်အဖြစ် အကြိမ် တစ်ထောင်မက ပါခဲ့ပြီးပြီ။ ရုပ်မြင်သံကြားတွင် အကြိမ်များ စွာ ထပ်၍ ပြနေလေပြီ။

ရှားလော့ဟု မ်း ကျင့်သုံးသည့် စူးစမ်း ထောက်လှမ်းမှု နည်းများကို အင်္ဂလိပ် စုံထောက် အဖွဲ့ဖြစ်သည့် စကော့တလန် ယာ့ဒ် (Scotland Yard) ၊ ပြင်သစ် စုံထောက် အဖွဲ့ ဖြစ်သည့် စူရာတေး (Surete) နှင့်တကွ အ

နိုင်နိုင်ငံ ရဲအဖွဲ့များက လက်ခံကျင့်သုံးကာ သူ့နည်းနာများကို ရဲကျောင်းများ တွင် သင်ကြား ပို့ချလျက် ရှိကြသည်။ ။

စာရေးဆရာကြီး ဆမ္မားဆက် မွန် (Somerset Maugham) က သူ၏ ဗက်ဂရင့် မုဒ် (Vagrand Mood) ဆိုသော စာအုပ်တွင် 'မည်သည့် စုံထောက် ဝတ္ထုမှ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်၏ စုံထောက် ဝတ္ထုကဲ့သို့ ပေါ်ပြူလာ မဖြစ်နိုင်။ ထိုဝတ္ထုများ ပေါ်ပြူလာ ဖြစ်ခြင်းမှာ ရှားလော့ဟု မ်းကို ဖန်တီးနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။' ဟု ရေးခဲ့သည်။ ။

ကမ္ဘာကျော် ရာဇဝတ်မှု ဗေဒ ပါရဂူတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဒေါက်တာ အက်ဒမန် လိုးကတ် (Dr. Edmond Locard) က 'ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်သည် အံ့ဩဖွယ် ကောင်းသည့် သိပ္ပံနည်းကျ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းသူ တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ။ ရဲ ကျွမ်းကျင်သူများ နှင့် အမှု စစ်ဆေးသည့် တရားသူကြီးများသည် ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်၏ ဝတ္ထုများကို ဖတ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကို အလဟဿ ဖြုန်းတီးပစ်ရာ ရောက်မည် မဟုတ်ပါ။' ဟု ရေးခဲ့သည်။ ။

စကော့တလန်ယာဒ် စုံထောက် အရာရှိ တစ်ဦးက 'ရာဇဝတ်မှုများကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရာတွင် သိပ္ပံနည်းများကို အသုံးပြုရန် ရှေ့ဆောင် လမ်းပြ လုပ်ခဲ့သူမှာ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။' ဟု ပြောခဲ့သည်။ ။

ထင်ရှားသည့် အမေရိကန် ရာဇဝတ်မှု ဗေဒ ပါရဂူ တစ်ဦးကလည်း 'စုံထောက်ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ အတွက် အရည်အချင်း သုံးချက် လိုတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ စိတ်ကူးဉာဏ် ကောင်းဖို့ ၊ ရုတ်တရက် စဉ်းစားပြီး ကြံဖန်တတ်တဲ့ ဉာဏ်ရှိဖို့ ဆိုတဲ့ အချက်တွေပဲ။ ဆာ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်မှာ ဒီသုံးချက် အပြည့် ရှိတယ်' ဟု ပြောဖူးသည်။ ။

ကမ္ဘာတွင် ပထမဆုံးသော စုံထောက် လက်စွဲကျမ်း ဖြစ်သည့် ဟန်း



ဇ် ဂရော့စ် (Hans Gross) ၏ ရာဇဝတ်မှု စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရေးကျမ်း (Criminal Investigation) မှာ ၁၈၉၁ ခုနှစ်တွင် မှ ပေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ ထို အချိန်၌ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်၏ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုမှာ နှစ်အုပ်ပင် ထွက်ခဲ့ပြီးလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများ သည် မှုခင်း စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရေး ပညာတွင် ပထမဆုံးသော ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ စာအုပ်များ ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။ ။

ယခု ကျွန်တော် မြန်မာပြန်သော ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတိုများ အကြောင်းကို ပြောလိုပါသည်။ ။

စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ ကိုနင် ဒွိုင်းလ်သည် ရှားလော့ဟု မ်းကို ဇာတ်ဆောင်ပြုသော ဝတ္ထုရှည် လေးပုဒ်နှင့် ဝတ္ထုတိုပေါင်း ၅၆ ပုဒ် ရေးခဲ့လေသည်။ ။ ကိုနင် ဒွိုင်းလ် ကွယ်လွန်ပြီးသည့် နောက်တွင် သားဖြစ်သူ အန်ဒရီယန် ကိုနင် ဒွိုင်းလ်နှင့် ဝန် ဒစ်ကဆင် ကားတို့ က ရှားလော့ဟု မ်းကို ဇာတ်ဆောင် ပြုသည့် ဝတ္ထုတိုပေါင်း ၁၂ ပုဒ်ကို ထပ်မံရေးခဲ့ကြပြန်သဖြင့် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတိုပေါင်း ၆၈ ပုဒ် ရှိသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။

မြန်မာစာဖတ် ပရိသတ်တို့ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတို မူရင်းများကို တိုက်ရိုက် အရသာ ခံနိုင်ရန် ထို ၆၈ ပုဒ် စလုံးကို မြန်မာလို ပြန်ဆိုကာ အုပ်တွဲ ခြောက်တွဲ ထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်။ ။ ပထမအုပ်တွဲ ('ရှားလော့ဟု မ်း၏ မှတ်တမ်းများ' ဆိုသည့် အတွဲ) ကို အောင်သိဒ္ဓိစာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ကျန် ငါးတွဲကို ဘဝ တက္ကသိုလ် စာပေမှ ထုတ်ဝေမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ယခု ထုတ်ဝေလိုက်သော 'ရှားလော့ဟု မ်း ပြန် လာပြီ' ဆိုသည့် အတွဲမှာ ဒုတိယတွဲ ဖြစ်သည် ဟု ပြောနိုင်ပါသည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်း၏ ဝတ္ထုတိုများကို စာရေးဆရာကြီး ပီမိုးနင်းက စုံထောက် မောင်ရွှေဓား ဟူသော အမည်ဖြင့် ကောဇာသစ် မဂ္ဂဇင်းတွင် ၁၉၁၂ ခုလောက်က ရေးခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် စာရေးဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းက စုံထောက် မောင်စံရှား အမည်ဖြင့် အများ ဆုံး ရေးခဲ့ပါသည်။ အချို့ကိုလည်း စာရေးဆရာကြီး ဒဂုန်ရွှေများက စုံထောက်ဦးထင်ကျော် အဖြစ် ဖန်တီးခဲ့သည် ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ရွှေဥဒေါင်း၏ စုံထောက် ဦးစံရှားသည် လူသိ အများ ဆုံး ဖြစ်ပြီး ရှားလော့ဟု မ်းဝတ္ထု အများ ဆုံး ပါဝင်သည် ကို တွေ့ရပါသည်။

ဤ အမှာ စာကို ရေးမည် ပြုသည့် အခါတွင် ရွှေဥဒေါင်း၏ စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထုများကို လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေ ဖတ်ရှုရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ပုဂံ စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသော စုံထောက် ဦးစံရှားဝတ္ထုပေါင်းချုပ်၊ မြန်မာပြည် စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသော စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထုတို အတွဲများ နှင့် နှလုံးလှ စာပေတိုက်မှ ထုတ်ဝေသော စုံထောက်ဦးစံရှား ဝတ္ထု အတွဲများ ဖြစ်ပါသည်။ ပုဂံမှ ထုတ်ဝေသော 'ပေါင်းချုပ်' တွင် စုစုပေါင်း စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထု ၅၃ ပုဒ် ပါရှိရာ ဝတ္ထုရှည် သုံးပုဒ်ကို နုတ်လိုက်လျှင် စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထုတိုပေါင်း ၅၀ + ၁ စုစုပေါင်း ၅၁ ပုဒ် တွေ့ရပါသည် (နောက် တစ်ပုဒ်မှာ သည် ကရွက်ကက် မင်း (The Crooked Man) ဖြစ်ပြီး ရွှေဥဒေါင်းက 'စစ်ဗိုလ် လင်မယား' အမည်ဖြင့် ပြန်ထား မြန်မာမှု ပြုထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအပုဒ်မှာ ထုတ်သည့် အတွဲတွင် သွားတွေ့ရပါသည်။)။

လက်လှမ်းမီသမျှ ရှာဖွေ တွေ့ရှိသည့် စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထု ၅၁ ပုဒ်ထဲတွင် ၃၅ ပုဒ်မှာ စာရေးဆရာ ဆာ အာသာ ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်နှင့် သူ့သား ဖြစ်သူ အန်ဒရီယန် ကိုနှင့် ဒွိုင်းလ်တို့ ရေးခဲ့သော ရှားလော့ဟု မ်းဝတ္ထုတိုများကို မှီထားခြင်း ဖြစ်ပြီး ကျန် ဦးစံရှား ဝတ္ထုတိုများမှာ

အခြားသော စုံထောက် ဝတ္ထုများမှ မှီထားခြင်း ဖြစ်သည် ကို တွေ့ရပါသည် (ဥပမာအားဖြင့် ပုဂံပေါင်းချုပ်တွင် ပါဝင်သည့် 'ဘုရင်ခံ ကတော် စာပျောက်မှု' မှာ အမေရိကန် စာရေးဆရာကြီး အဂ္ဂါ အလန် ပိုး၏ စုံထောက် ဒူပင် ပါဝင်သည့် ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပြီး 'အာသောကမင်း၊ သီရိဓမ္မာ သောက မင်းကြီး တံဆိပ်တော်' ဝတ္ထုမှာ အင်္ဂလိပ် စာရေးဆရာ အော်စတင် ဖရီးမင်း (Austin Freeman) ရေး၍ စုံထောက် ဒေါက်တာ သွန်းဒိုက် (Dr. Thorndyke) ပါဝင်သည့် ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့ရသည်။)။ ထို့ကြောင့် ရွှေဥဒေါင်း မြန်မာမှုပြု ဦးစံရှား ဝတ္ထုတို (ရှာဖွေ တွေ့သမျှ) ၅၁ ပုဒ်ထဲတွင် အခြား စုံထောက် ဝတ္ထုတိုများကို ဦးစံရှား အဖြစ် မှီငြမ်းပြုထားသည့် ဝတ္ထုတိုများ ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတို စုစုပေါင်း ၆၈ ပုဒ်ရှိရာ ယင်းတို့ အနက် ၃၅ ပုဒ်ကိုသာ ရွှေဥဒေါင်းက ဦးစံရှား အဖြစ် မြန်မာမှု ပြုခဲ့ပြီး မြန်မာမှု မပြုရသေးသော ပုဒ်ရေ ၃၃ ပုဒ် ကျန်သေးသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။

ရွှေဥဒေါင်းသည် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတိုများကို ဦးစံရှား အဖြစ်မြန်မာမှု ပြုရာတွင် အချို့ကို နှစ်ခါ သုံးခါ ထပ်ရေးသည် ကို တွေ့ရပါသည် (ဥပမာ သည် ရက် ဟက်ဒက် လိဂ် (The Red-headed League) ကို 'ခါးကုန်း အသင်း'၊ 'မျက်စိ တစ်ဖက်လပ် အသင်း'၊ 'ကာဏာရိဋ္ဌ အသင်း'၌ စုံထောက်ပုံ' စသည့် အမည်များ ဖြင့် သုံးခါပြန် ရေးသည် ကို တွေ့ရပါသည်။ ။ ဗော့စ်ကွန်ဗီ ဝဲလီး မစ်စတြီ (Boscombe Valley Mystery) ဟူသော အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ 'တီတီတူးခါးခါး' ဟူသော အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ 'တဂူးကူးကူး' ဟူသော အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း သုံးကြိမ် ရေးသည် ကို တွေ့ရပါသည်။)။ အချို့ ဝတ္ထုများမှာ လည်း ခေါင်းစဉ် ခပ်ဆင်ဆင် ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရပါသည် (ဥပမာ သည် ဗလက် ဗေရွန်းနက် (The Black Baronet) ကို 'အင်္ဂလိပ် စစ်ဗိုလ်လင်မယား

' ဟု အမည်ပေးထားပြီး သည် ကရွတ်ကက် မင်းကို 'စစ်ဗိုလ် လင်မယား' ဟု အမည် ပေးထားသည် ကို တွေ့ရပါသည်။။

ကျွန်တော်၏ မြန်မာပြန် ဝတ္ထုများ အောက်ခြေတွင် တွေ့သမျှသော စုံထောက် ဦးစံရှား ဝတ္ထုများ နှင့် ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများကို တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်း၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ ။ ပြည့်စုံမှန်ကန်ပြီဟု မဆိုပါ။ အမှားတွေ့ပါက ထောက်ပြနိုင်ကြပါသည်။ ။

ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုတိုများကို ပြန်ဆို ထုတ်ဝေရာတွင် တတ်နိုင်သည့် ဘက်မှ အကူအညီ ပေးကြသော စာရေးဆရာ တိုက်စိုး၊ ကျော်အောင်၊ မင်းကျော်၊ နတ်နွယ်၊ မောင်သွေးသစ်၊ အောင်သင်း၊ ကဗျာဆရာ တင်ဆွေမိုး၊ ဦးလှမိုး စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်းကောင်း၊ ပန်းချီဆရာများ ဖြစ်သော စံတိုးနှင့် တင်မောင်မြင့်တို့ ကို လည်းကောင်း၊ ရှားလော့ဟု မ်း ဝတ္ထုများ စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့စဉ်က ရေးဆွဲခဲ့သော အင်္ဂလိပ်ပန်းချီကျော် ဆစ်ဒနီ ပေးဂျက် (၁) ၏ ပုံများကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှာဖွေကာ ယခု စာအုပ်တွင် ရုပ်ပုံများ ထည့်သွင်းပေးသော 'ဘဝတက္ကသိုလ်' စာပေတိုက်ကို လည်းကောင်း၊ အမှားအယွင်း နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် ကြိုးစား ရိုက်နှိပ်ပေးသည့် စာလုပ်ငန်း ပုံနှိပ်တိုက်ကို လည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ။

မြသန်းတင့်

၁၃၄၅ နယုန်လဆုတ် ၁၁ ရက်။

၁၉၈၃ ဇူလိုင်လ ၆ ရက်။

